

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **U. T. U.**, narozený dne x
státní příslušností x
zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2022 č. j. CPR-34734-2/ČJ-2021-930310-V230

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) změněno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. KRPA-115660-17/ČJ-2021-000022-SV ze dne 10. 5. 2021, a to tak, že část výroku ve znění „... doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví na dobu 18 měsíců...“ byla změněna a nově zní „... doba,

po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví v délce 12 měsíců...“. Ve zbylé části bylo podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na 18 měsíců. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl stanoven v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy uplyne stanovená doba k vycestování. Současně byla podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena doba k vycestování z území členských států Evropské unie do 10 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

2. Žalobce v žalobě namítal, že předmětné řízení je vedeno z moci úřední, a tudíž těžiště důkazního břemene leží na straně správního orgánu, který je povinen prokázat rozhodné skutečnosti mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost, neboť meritorní rozhodnutí musí spočívat na konkrétních důkazech, a nikoliv na dedukcích správního orgánu. K tomu uvedl, že ust. § 42 odst. 7 zákona o pobytu cizinců dopadá na cizince nemající volný přístup na trh práce, jelikož cizinci dle ust. § 98 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále také jen „zákon o zaměstnanosti“) jsou z povinnosti podání oznámení o změně zaměstnavatele v 60 denní lhůtě od ukončení pracovního poměru vyňati. Žalobce se pokládal za cizince dle ust. § 98 zákona o zaměstnanosti, a tudíž dle jeho názoru není pravdou, že by ke dni zahájení řízení pobýval na území republiky neoprávněně, přičemž správní orgány nepostupovaly dle ust. § 3 správního řádu, pokud neobjasnily, zda je žalobce cizincem, na kterého dopadá uvedená výjimka plynoucí ze zákona o zaměstnanosti, a presumovaly, že je cizincem nemající volný přístup na trh práce, v důsledku čehož, jeho zaměstnanecká karta zanikla.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, kde se podrobně vyjádřil k celé věci a přezkoumatelným způsobem uvedl důvody, pro které bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Ve svém postupu neshledal pochybení a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: úřední záznam č. j. KRPA-273131-1/ČJ-2021-000022-SV ze dne 16. 10. 2021, podkladové materiály č. j. KRPA-273131-5/ČJ-2021-000022-SV, oznámení o zahájení správního řízení č. j. KRPA-273131-10/ČJ-2021-000022-SV ze dne 16. 10. 2021, protokol o výsledku účastníka správního řízení č. j. KRPA-273131-11/ČJ-2021-000022-SV ze dne 16. 10. 2021, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. KRPA-273131-19/ČJ-2021-000022-SV ze dne 17. 11. 2021, odvolání

žalobce ze dne 29. 11. 2021 včetně jeho doplnění ze dne 5. 12. 2021, žalobou napadené rozhodnutí č. j. CPR-34734-2/ČJ-2021-930310-V230 ze dne 7. 4. 2022.

7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 16. 10. 2021 v 10:20 hod. doprovodila hlídka policie cizince k dalšímu ztotožnění, jelikož bylo zjištěno, že jeho PKP (povolení k dlouhodobému pobytu) má ukončenou platnost. Poté byl cizinec ztotožněn jako žalobce, následně byla provedena lustrace, ze které vyplynulo, že nemá na území platné oprávnění k pobytu, protože jeho zaměstnanecká karta zanikla. Vzhledem k této skutečnosti vzniklo podezření, že se žalobce nachází na území nelegálně, proto byl dne 16. 10. 2021 zajištěn. Dne 17. 11. 2021 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců, to na dobu 18 měsíců.
8. Při výsledku účastníka správního řízení ze dne 16. 10. 2021 žalobce správnímu orgánu sdělil, že přicestoval do České republiky za účelem zaměstnání dne 17. 6. 2019, měl obstaranou zaměstnaneckou kartu. Byl si vědom skutečnosti, že jeho pobyt formou zaměstnanecké karty zanikl ke dni 30. 5. 2021, neboť podal výpověď v práci a přestěhoval se do Prahy. Jeho žádost o změnu zaměstnavatele byla zamítnuta, protože agentura, která měla tuto žádost zprostředkovat, ji podala pozdě. Bylo mu doporučeno, aby podal novou žádost o zaměstnaneckou kartu, ale rozhodnutí doposud neobdržel. Měl za to, že ho nově podaná žádost opravňuje k pobytu. Potvrdil, že od května nemá práci, ale přivydělává si pouze brigádně. V x žijí jeho rodiče a sourozenci, se kterými je v kontaktu.
9. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně č. j. KRPA-273131-19/ČJ-2021-000022-SV ze dne 17. 11. 2021 bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, na 18 měsíců. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce dne 29. 11. 2021 odvolání, které následně dne 5. 12. 2021 doplnil, žalovaný v napadeném rozhodnutí změnil dobu, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie a ve zbytku potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
11. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
12. Podle ust. § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců *změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 povinen oznámit ministerstvu nejméně 30 dnů před takovou změnou. Změnit zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty oprávněn nejdříve 6 měsíců od právní moci rozhodnutí o vydání zaměstnanecké karty; to neplatí v případě rozvázání pracovního poměru cizince výpovědí z některého z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce, dohodou z těchto důvodů anebo okamžitým zrušením podle § 56 zákoníku práce nebo zrušením pracovního poměru zaměstnavatelem ve zkušební době a pokud cizinec tyto důvody současně s oznámením prokáže. Držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 dále není oprávněn změnit zaměstnavatele nebo nastoupit na pracovní pozici, bude-li budoucím zaměstnavatelem agentura práce. Držitel zaměstnanecké karty, který na území přicestoval na základě vládou schváleného programu, je oprávněn změnit zaměstnavatele nejdříve po uplynutí*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

doby, na kterou byla tato zaměstnanecká karta vydána; to neplatí, pokud dřívější změnu zaměstnavatele umožňují podmínky vládou schváleného programu, na jehož základě držitel zaměstnanecké karty na území přicestoval. Držitel zaměstnanecké karty dále není oprávněn oznámit změnu zaměstnavatele po uplynutí doby uvedené v § 63 odst. 1.

13. Podle ust. § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 7 až 10; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti.
14. Podle ust. § 98 odst. 1 zákona o zaměstnanosti povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrá karta se podle tohoto zákona nevyžaduje k zaměstnání cizince a) s povoleným trvalým pobytem, b) který je rodinným příslušníkem člena diplomatické mise, konzulárního úřadu nebo rodinným příslušníkem zaměstnance mezinárodní vládní organizace se sídlem na území České republiky, c) kterému byl udělen azyl nebo doplňková ochrana, d) jehož výkon práce na území České republiky nepřesáhne 7 po sobě jdoucích kalendářních dnů nebo celkem 30 dnů v kalendářním roce a jde-li zároveň o výkonného umělce, pedagogického pracovníka, akademického pracovníka vysoké školy, vědeckého, výzkumného nebo vývojového pracovníka, který je účastníkem vědeckého setkání, žáka nebo studenta do 26 let věku, sportovce nebo osobu, která v České republice zajišťuje dodávky zboží nebo služeb nebo toto zboží dodává nebo provádí montáž na základě obchodní smlouvy, případně provádí záruční a opravářské práce, e) o němž to stanoví vyhlášená mezinárodní smlouva, k jejíž ratifikaci dal Parlament souhlas a již je Česká republika vázána, f) který je členem záchranné jednotky a poskytuje pomoc na základě mezistátní dohody o vzájemné pomoci při odstraňování následků havárií a živelních pohrom, a v případech humanitární pomoci, g) zaměstnávaného v mezinárodní dopravě, pokud je k výkonu práce na území České republiky vyslán svým zahraničním zaměstnavatelem, h) akreditovaného v oblasti sdělovacích prostředků, i) který je vojenským nebo civilním personálem ozbrojených sil vysílajícího státu podle zvláštního zákona, j) který se na území České republiky soustavně připravuje na budoucí povolání (§ 5), k) který byl vyslán na území České republiky v rámci nadnárodního poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státu Evropské unie, l) který na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, jde-li o společné soužití rodiny s cizincem podle písmene a), c) nebo n) nebo s cizincem, který na území České republiky pobývá na základě platného povolení k dlouhodobému pobytu, m) který na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu Evropské unie, n) který vykonává v České republice soustavnou vzdělávací nebo vědeckou činnost jako pedagogický pracovník nebo akademický pracovník vysoké školy nebo vědecký, výzkumný nebo vývojový pracovník ve veřejné výzkumné instituci nebo jiné výzkumné organizaci podle zvláštního právního předpisu, o) který získal střední nebo vyšší odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v konzervatoři podle školského zákona nebo vysokoškolské vzdělání podle zákona o vysokých školách, p) který na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, r) který je duchovním církve registrované v České republice nebo náboženské společnosti registrované v České republice, s) který je držitelem povolení k pobytu vnitropodnikově převedeného zaměstnance vydaného jiným členským státem Evropské unie a je vnitropodnikově převedený na území České republiky na dobu nepřesahující 90 dnů v kterémkoliv období 180 dnů, nebo t) jehož výkon práce na území České republiky je v zájmu České republiky.

15. Jedinou žalobní námitkou žalobce bylo, že se považuje za cizince uvedeného v ust. § 98 zákona o zaměstnanosti a tudíž není pravdou, že by se na území v době zahájení řízení o správním vyhoštění nacházel nelegálně a správní orgány tak nedostatečně zjistily skutkový stav. K dané námitce zdejší soud uvádí, že žalobce v průběhu celého řízení neposkytl žádnou informaci, která by mohla správní orgány vést k domněnce, že by žalobce mohl být cizincem, na kterého dopadá výjimka uvedená v ust. § 98 zákona o zaměstnanosti. Správní orgány provedly lustraci žalobce a také ho vyslechly jako účastníka správního řízení, kdy bylo lustrací zjištěno, že žalobce nemá na území platné oprávnění k pobytu. Žalobce byl v rámci výsledku výslovně dotazován, zda si je vědom, že ke dni 30. 5. 2021 zanikl jeho pobyt formou zaměstnanecké karty z důvodu neplnění účelu pobytu. K této otázce sdělil: *„Ano o tom vím, protože jsem podal výpověď v práci a přestěhoval jsem se do Prahy. Zde jsem se obrátil na pracovní agenturu a ta mi sehnala práci. Předložil jsem jim všechny doklady, ale oni pozdě podali žádost o změnu zaměstnavatele. Proto byla moje žádost zamítnuta. Doporučili mi, abych podal žádost o novou zaměstnaneckou kartu. Agentura mým jménem tedy poslala žádost o novou zaměstnaneckou kartu a zaplatil jsem poplatek 2500,- Kč. Každý den kontroluji poštu a ještě mi nic nepřišlo.“* Z výše uvedeného je zřejmé, že jak žalobce, tak agentura, která mu zprostředkovávala zaměstnání, si byli vědomi skutečnosti, že žalobce není cizincem uvedeným v ust. § 98 zákona o zaměstnanosti. I z dalších odpovědí žalobce v rámci výsledku vyplývá, že si byl vědom, že pro svůj další oprávněný pobyt potřebuje platnou zaměstnaneckou kartu, jelikož výjimka uvedená v ust. § 98 zákona o zaměstnanosti se jej nikterak nedotýká. V rámci výsledku totiž uvedl, že: *„Měl jsem za to, že mě opravňuje k pobytu moje nová podaná žádost o zaměstnaneckou kartu“* nebo *„Nejsem si vědom, že bych tady byl nelegálně, měl jsem za to, že jsem tady na základě podané žádosti oprávněně.“* I přesto, že byl žalobce vyzván, zda chce uvést jakékoliv další skutečnosti, tak netvrdil nic, z čeho by správní orgány mohly vyvodit, že se jedná o cizince, na kterého dopadá daná výjimka ust. § 98 zákona o zaměstnanosti. Naopak z jeho tvrzení v rámci výsledku je zřejmé, že si byl vědom toho, že pro svůj pobyt a legální zaměstnání potřebuje platnou zaměstnaneckou kartu, o kterou opakovaně žádal.
16. Soud dodává, že žalobce v odvolání netvrdil, že by na jeho případ dopadala výjimka daná ust. § 98 zákona o zaměstnanosti a v žalobě pouze konstatoval, že se pokládá za cizince dle ust. § 98 zákona o zaměstnanosti bez jakékoliv specifikace toho, proč konkrétně by na jeho osobu měla dopadat některá z výjimek vyjmenovaných v ust. § 98 zákona o zaměstnanosti. Ze skutkového stavu zjištěného na počátku správního řízení, neměly správní orgány žádný důvod se domnívat, že by žalobce měl být cizincem, kterého by bylo možné podřadit pod výjimky ust. § 98 zákona o zaměstnanosti, a tak již dále správně nezjišťovaly skutečnosti, které dle rámce, který nastavil žalobce svou výpovědí a následně odvoláním, žádným způsobem nesouvisely s předmětem řízení. Zdejší soud má tedy za to, že správní orgány zjistily skutkový stav dostatečným způsobem a splnily tak požadavky na ně kladené ust. § 3 správního řádu.
17. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. května 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.